

[Knud Hansen.]

nogen Bane, saa naar Forholdene udvikler sig saaledes, at der opstaar saa store Gener for Trafikken, som der gør, synes jeg, det maa paahvile Statsbanerne at træffe Foranstaltninger, hvorved der raades Bod derpaa.

Jeg ønsker derefter at henlede Opmærksomheden paa, at da man i Januar 1933 førte Forhandlinger med Ministeriet, senere med Finansudvalget, om Opførelse af Taarnet paa Koldinghus, blev der givet et Tilbud fra Centralbibliotekets Bestyrelse, gaaende ud paa, at man var villig til, hvis der kunde skaffes de fornødne Lokaler paa Slottet, at flytte derop. Det hedder i den Skrivelse, som blev sendt gennem Museumsbestyrelsen:

„Kolding Centralbibliotek, der indtil April Flyttedag 1936 har lejet sine nuværende Lokaler for en Aarsleje af 4 250 Kr., tillader sig herved at meddele, at man, saafremt der kan skaffes Biblioteket fuldt tilfredsstillende Lokaler paa Koldinghus, vil være villig til at leje disse under Forudsætning af, at Bibliotekstilsynet kan godkende Ordningen.“

Nu er der jo ikke saa forfærdelig længe til Foraaret 1936, og det Spørgsmaal er derfor nu brændende, om man fra Statens Side vil skaffe de fornødne Lokaler, som Bibliotekstilsynet kan anbefale, og gøre dem i Stand, saaledes at Biblioteket kan flytte derop til 1. April 1936.

Det er nødvendigt, at Centralbiblioteket i Kolding faar større Lokaler, end det har nu. Det har ikke Plads til sine Bøger, og hvis ikke der kan skaffes Lokaler paa Slottet, maa Centralbiblioteket se sig om efter andre, tilfredsstillende Lokaler. Der er for Tiden Planer om Opførelse af en stor ny Bygning, hvor man har tilbudt at ville stille saadanne Lokaler til Raadighed, hvis Biblioteket vil leje. Det er derfor nødvendigt, at man fra Statens Side tager dette Spørgsmaal op snarest muligt.

I en Skrivelse af 27. September d. A. siger Centralbibliotekets Bestyrelse:

„Under Henviisning til Indenrigsministeriets Skrivelse af 29. Marts 1933 tillader man sig at meddele, at Bibliotekstilsynet ikke vil kunne godkende Centralbibliotekets Flytning til Lokaler paa 2. Sal i Slottet.“

I den Anledning tillader man sig at forespørge det høje Ministerium, om Planerne med Hensyn til Genopførelse af Koldinghus er saa vidt fremskredne, at Biblioteket eventuelt kan regne med fra April Flyttedag 1936 at kunne leje dertil

egnede Lokaler, som kan godkendes af Bibliotekstilsynet, i nederste Etage i Vesteller Sydfløjen . . . .

Af Hensyn til, at Biblioteket nødvendigvis maa skaffe sig andre og større Lokaler og skal opsigte sine nuværende Lokaler med et Aars Varsel, tillader man sig at anmode om at modtage Svar paa denne Forespørgsel, saa snart det kan lade sig gøre.“

Jeg synes, det er naturligt at skaffe Centralbiblioteket Lokaler paa Slottet, det vil være naturligt at udnytte en Del af Slottet med et saadant Formaal af kulturel Art for Øje. Hvis man kunde samle tilstrækkeligt af den Art der, vilde det være naturligt at bygge Slottet helt op og tage det i Brug til Fremme af saadanne Formaal.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at der paa Foranledning af Foreningen for Naturfredning, Kolding-Afdelingen, og Kolding Turistforening er rettet en Henvendelse til Fredningsnævnet for Vejle Amt om at faa nogle Marker paa Skamlingsbanken fredede, saaledes at uheldig Bebyggelse og Beplantning kan undgaas. Denne Fredning er i fuld Gang, men Ejerne kræver Erstatning, og jeg vil haabe, at Ministeriet og Finansudvalget, naar der bliver Tale om Bevillinger fra Statens Side, vil stille sig velvilligt. Det vilde være en Skam, om Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at en eller anden Spekulant eller et Selskab købte nogle af disse Marker og gav sig til et opføre nogle mindre skønne Bygninger, der skæmmede dette Sted. Jeg tror nemlig, man maa sige, at der ikke gives noget smukkere Sted i Danmark end Skamlingsbanken, ikke et Sted, hvor man har smukkere Udsigt til alle Sider, og ikke et Sted, hvor man har en smukkere Omegn end ved Skamlingsbanken.

Da denne Plet har historisk Betydning, synes jeg, det vilde være naturligt, om man her indrettede en Nationalpark. En Del af Skamlingsbanken ejes af det saakaldte Skamlingsbankeselskab. Men det er kun en mindre Del. En større Del af disse Bakker er i privat Eje, og det vilde derfor være af stor Betydning, om man foreløbig fik i hvert Fald fredet disse, saa det ikke var tilladeligt at bygge eller beplante disse Strækninger paa en Maade, som ødelagde Udsigten. Jeg vil haabe, at de Myndigheder, der faar med denne Sag at gøre, vil behandle den med størst mulig Velvilje.

A. Chr. Christensen: Paa det foreliggende Finanslovsforslag findes der paa den højtærede Trafikministers Budget under